

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15Co/183/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1418203136
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hajdínová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1418203136.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Hajdínovej a členov senátu JUDr. Evy Mészárosovej a JUDr. Silvie Walterovej v právnej veci žalobcu: PRIVATdebt s.r.o., Hlohovec, Železničná 4/A, IČO: 45 322 571, zastúpený spoločnosťou Sidor a partneri, s. r. o., Hlohovec, Železničná č. 4/A, IČO: 52 635 970, za ktorú koná JUDr. Vladimír Sidor, proti žalovanému: T. W. narodený dňa X.XX.XXXX, trvale bytom X., X. č. XXX/X, o zaplatenie 70,70 € s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV. zo dňa 27. marca 2019, č.k. 9 Csp 158/2018-36, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Bratislava IV. zo dňa 27. marca 2019, č.k. 9 Csp 158/2018-36, **p o t v r d z u j e .**

II. Žalobcovi **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 27. marca 2019, č.k. 9 Csp 158/2018-36, vyhovel žalobe žalobcu a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 70,70 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne z dlžnej sumy od 21.8.2017 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Rozhodnutie odôvodnil po právnej stránke ustanoveniami § 297 písm. b/, § 219 ods. 3 C.s.p., § 760 Občianskeho zákonníka, § 14 ods. 1 písm. d/, ods. 2, § 16 ods. 4, ods. 5, § 12 ods. 1, ods. 2 písm. b/, § 17 ods. 3 zákona č. 56/2012 Z.z. o cestnej doprave. V odôvodnení ďalej uviedol, že predmetnou žalobou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 70,70 € s príslušenstvom z dôvodu, že žalovaný dňa 21.7.2017 na linke MHD číslo 210 využil dopravné služby Dopravného podniku Bratislava, akciová spoločnosť (ďalej len „dopravca“), bez platného cestovného lístka. Dopravcovi, právnenému predchodcovi žalobcu, tak vznikla pohľadávka v celkovej výške 70,70 €, ktorá pozostáva z ceny cestovného lístka vo výške 0,70 € a sankcie vo výške 70,- €. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi dopravcom ako postupcom a žalobcom ako postupníkom bola dňa 14.5.2018 pohľadávka voči žalovanému z titulu nezaplateného cestovného vo výške dlžnej istiny 70,70 € s príslušenstvom postúpená žalobcovi. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

1.2. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil, že podľa hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok žalovaný dňa 21.7.2017 použil linku MHD č. 210, pričom sa na výzvu revízora nepreukázal platným cestovným lístkom - cestoval bez cestovného lístka. Revízorom uložené cestovné vo výške 0,70 € a úhradu vo výške 70,- € nezaplatil.

1.3. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie dospel k záveru, že keďže sa žalovaný na výzvu povereného revízora nepreukázal platným cestovným lístkom, je povinný zaplatiť cestovné v sume 0,70 € a úhradu vo výške stonásobku cestovného, t.j. 70,- € v zmysle citovaných zákonných ustanovení. Žalovaný sa s peňažným plnením dostal do omeškania, súd preto priznal

žalobcovi aj zákonný úrok z omeškania, stanovený vo výške o päť percentuálnych bodov vyššej ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Žalobca si aj napriek tomu, že sa žalovaný dostal do omeškania s úhradou cestovného a sankcie už deň nasledujúci po vykonaní kontroly, t.j. dňa 22.7.2017, uplatnil úrok z omeškania až počnúc dňom nasledujúcim jeden mesiac po absolvovaní prepravy žalovaným, t.j. počnúc dňom 21.8.2017, súd prvej inštancie mu v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, priznal úrok z omeškania v zmysle jeho žalobného návrhu.

1.4. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Nesúhlasil s uložením povinnosti zaplatiť žalovanú sumu, vytýkal súdu prvej inštancie, že nebol vypočítaný k tomu, či sa dopustil konania uvedeného v žalobe, žiadal nariadiť pojednávanie a v tejto veci vypočuť svedkov. Posudzujúc odvolanie podľa jeho obsahu (§ 124 ods. 1 C.s.p.) odvolaciemu súdu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca. Uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny a zákonný a žalovaný vo svojom odvolaní neuviedol žiaden relevantný argument, či zákonné ustanovenie, ktoré by podporovali jeho tvrdenia. Dôvodil, že vzhľadom na všetky predložené listiny v rámci konania, ktoré je možné považovať za jednoznačné (a nespochybnené) dôkazy o existencii nároku žalobcu v tejto veci, sa žalovaného požiadavky na dokazovanie javia ako celkom zjavne neúčelné a v rozpore so zásadou hospodárnosti konania (žalovaný, ak mal záujem, mohol produkovať dôkazy v rámci prvostupňového konania a nie v rámci odvolacieho konania). Žalobca zotrval na tom, že žalovaný cestoval bez platného cestovného lístka v konkrétnom čase na konkrétnom mieste, žalobca v prílohe podanej žaloby doložil Hlásenie o porušení tarifných a prepravných podmienok č. XXXXXXXX zo dňa 21.7.2017, z ktorého jasne vyplýva, že žalovaný cestoval mestskou hromadnou dopravou o 21:04 hod. na linke č. 210 a následne vyplnil spolu s revízorom svoje údaje do hlásenia, čím uznal svoje protiprávne konanie. Odvolaciemu súdu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správny potvrdiť.

4. Žalovaný sa už k vyjadrenie žalobcu nevyjadril.

5. Odvolací súd preskúmal vec, súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania [§ 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z.z. účinný od 1.7.2016), ďalej len C.s.p.], túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keďže neboli splnené zákonné podmienky pre jeho nariadenie (nebolo potrebné doplniť, resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem; § 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nemožno priznať úspech. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 25. novembra 2020; o termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli strany sporu upovedomené zákonným spôsobom (§ 378 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 3, § 385 ods. 1 C.s.p.). Rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil (§ 387 ods. 1, ods. 2, ods. 3 C.s.p.) a keďže sa stotožňuje s dôvodmi rozsudku ako správnymi, rozsudok odvolacieho súdu už ďalšie dôvody neobsahuje. Na zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd ale považuje za potrebné uviesť ešte nasledovné.

6.1. Odvolací súd z predloženého spisu zistil, že žalobca sa predmetným žalobným návrhom voči žalovanému domáha zaplata sumy 70,70 € titulom úhrady cestovného vo výške 0,70 € a sankčnej úhrady vo výške stonásobku základného cestovného bez príplatkov 70,- €, keďže žalovaný dňa 21.7.2017 cestoval v hromadnom dopravnom prostriedku právneho predchodcu žalobcu a nepreukázal sa platným cestovným lístkom ani predplatným časovým kupónom.

6.2. V danom spore vykonal súd prvej inštancie všetko navrhované dokazovanie, ktoré bolo potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností významných pre posúdenie dôvodnosti podanej žaloby, zhodnotením výsledkov vykonaného dokazovania v súlade s § 191 C.s.p. dospel k správnym skutkovým záverom a na ich základe následne vyvodil aj správny právny záver, keď zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovanou posúdil ako zmluvný vzťah podľa § 760 Občianskeho zákonníka a podľa zákona č. 56/2012 Z.z. o cestnej doprave. Svoje zistenia a závery, pre ktoré žalobe vyhovel, súd prvej inštancie aj riadne odôvodnil, pričom sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, podstatnými pre právne posúdenie veci.

6.3. Odvolateľ v odvolaní nesúhlasil s uložením povinnosti zaplatiť žalovanú sumu, vytýkal súdu prvej inštancie, že nebol vypočutý k tomu, či sa dopustil konania uvedeného v žalobe, žiadal nariadiť pojednávanie a v tejto veci vypočúť svedkov. Z predloženého spisu odvolací súd zistil, že v prejednávanej veci bola žalovanému doručená dňa 28.1.2019 (doručenka na č.l. 30 spisu) žaloba s prílohami, poučením o procesných právach a povinnostiach strán sporu ako aj uznesenie, ktorým súd prvej inštancie zrušil platobný rozkaz zo dňa 8.8.2018, sp.zn. 9 Csp 158/2018, a vyzval žalovaného, aby sa v lehote 15 dní od doručenia uznesenia k žalobe písomne vyjadril, uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva. Žalovaný na výzvu súdu žiadnym spôsobom nereagoval, k žalobe sa nevyjadril a teda tvrdenia žalobcu uvedené v žalobe nepoprel, nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by vyvrátili tvrdenia žalobcu o porušení povinnosti žalovaného preukázať sa v hromadnom dopravnom prostriedku platným cestovným lístkom, ani vykonanie takýchto dôkazov nenavrhol. Keďže v prejednávanej veci boli splnené podmienky podľa § 297 písm. b/ C.s.p., podľa ktorého pojednávanie nie je potrebné nariadiť ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,- €, súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom bez nariadenia pojednávania a podľa § 219 ods. 3 C.s.p. oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

6.4. Odvolací súd poukazuje na to, že medzi základné povinnosti strany sporu patrí povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkazná. Následky spojené s nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana sporu, ktorá tieto povinnosti nespĺnila. Medzi povinnosťou tvrdenia a medzi povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ strana nespĺní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazné bremeno ako procesný inštitút v sporovom občianskom súdnom konaní spočíva v zodpovednosti strany za to, že v konaní budú preukázané tie rozhodné skutočnosti, ku ktorým sa dôkazné bremeno viaže. Ak neboli preukázané tvrdenia strany, táto dôkazné bremeno neuniesla, čoho následkom je rozhodnutie súdu vo veci samej v jej neprospech.

6.5. Žalovaný zostal v konaní pasívny, povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť si nespĺnil a to ani v odvolacom konaní, keď sa v odvolaní obmedzil len na všeobecné tvrdenie, že so žalobou nesúhlasí a žiada vypočúť svedkov. Odvolaciemu súdu tak nezostalo iné ako konštatovať vecnú správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, z ktorého dôvodu toto v celom rozsahu potvrdil (§ 387 ods. 1 C.s.p.).

7. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. I, § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. Žalobcovi, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. V zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. o výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

8. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011; § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).